

sygn. akt **VI Gz 314/17**

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

SSO Beata Hass – Kloc (spr.)

SSO Renata Bober

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **K. K.**

przeciwko: **T. L.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy zawarte w pkt II postanowienia z dnia 11 sierpnia 2017 r. , sygn. akt V Gc 906/17 w przedmiocie kosztów procesu

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. zasądzić od powoda K. K. na rzecz pozwanego T. L. kwotę 225,00 zł. (dwieście dwadzieścia pięć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Andrzej Borucki SSO Beata Hass-Kloc SSO Renata Bober

UZASADNIENIE

Powód wniósł pozew o zapłatę 15 375 zł. powołując się na oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży.

Po złożeniu odpowiedzi na pozew przez pozwanego reprezentowanego przez kwalifikowanego pełnomocnika , pełnomocnik powoda cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia.

Pozwany wyraził zgodę na cofnięcie pozwu i wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Postanowieniem z dnia 11.08.2017 r. V GC 906/17 Sąd Rejonowy w Rzeszowie umorzył postępowanie (pkt I) i zasądził od powoda K. K. na rzecz pozwanego T. L. kwotę 3.617 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II).

Sąd Rejonowy uzasadniając umorzenie postępowania wskazał na skuteczne cofnięcie pozwu i art. 203 § 1 , 3 i 4 kpc oraz na art. 355 § 1 kpc.

Odnośnie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w pkt II, wskazał że nastąpiło wobec cofnięcia pozwu i zgłoszenia przez pozwanego wniosku o zwrot poniesionych kosztów powołując art. 98 kpc.

Dalej wskazał, że stroną powodową należy uznać za przegrywającą proces i w tych okolicznościach pozwanemu należy się od niej zwrot kosztów, na które złożyły się opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 złotych.

Powyższe postanowienie w zakresie pkt II częściowo t.j. ponad kwotę 1817 zł. zaskarżył powód wnosząc o jego zmianę poprzez pomniejszenie kwoty zasądzenia kosztów procesu do kwoty 1817 zł. t.j. o kwotę 1800 zł.

Powód wniósł o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Powód zarzucił naruszenie art. 102 kpc w sytuacji, gdy stan sprawy uzasadniał miarkowanie kosztów przyznanych przez Sąd orzekający od powoda na rzecz pozwanego.

W uzasadnieniu powyższego wskazał, że wniesienie pozwu nastąpiło po bezskutecznych próbach ugodowego zakończenia sporu. Zrezygnował z popierania pozwu mając świadomość, iż koszty procesu mogą zbliżyć się do wartości przedmiotu sporu. Decyzja ta zredukowała do minimum obciążenie sprawą sądu oraz zapobiegła mnożeniu kosztów po stronie pozwanego, który do tego momentu dokonał tylko jednej czynności procesowej – odpowiedzi na pozew. Cofnięcie pozwu sprawiło, iż nakład pracy w procesie zakończył się jeszcze przed pierwszą rozprawą, przed rozpoczęciem pracochłonnego procesu dowodowego. Powyższe zdaniem skarżącego przemawia za zmniejszeniem kwoty przyznanych kosztów procesu.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie jest uzasadnione.

Niezasadnym był zarzut naruszenia art. 102 kpc poprzez jego niezastosowanie.

Zasadą jest zgodnie z art. 98 kpc, iż przegrywający i ponosi koszty procesu i zwraca przeciwnikowi koszty procesu poniesionego przez niego. Sąd Rejonowy orzekł o kosztach na podstawie art. 98 kpc zasadzając koszty niezbędne do celowej obrony jaką podjął pozwany w związku z wniesieniem pozwu.

W orzecznictwie utrwalony jest też pogląd, iż cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy z wyjątkiem sytuacji, gdy cofnięcie wywołane jest zaspokojeniem roszczenia (przykładowo IV CZ 8/13, LEX nr 1318484; z dnia 12 kwietnia 2012 r.).

Ocena zaś czy koszty te były niezbędne i celowe jest uzależniona od konkretnych okoliczności danej sprawy. Należy wziąć pod uwagę, czy czynność strony która je wygenerowała była potrzebna do realizacji prawa strony, w niniejszym postępowaniu prawa do obrony. Oceny tej należy dokonać uwzględniając stan rzeczy w chwili w której strona daną czynność podjęła. Pozwany wniósł odpowiedź na pozew, reprezentowany był przy tej czynności przez kwalifikowanego pełnomocnika w związku z czym już na tym etapie poniósł koszt zastępstwa procesowego w wysokości właśnie 3 600 zł. i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17 zł. Na wysokość wygenerowanych wniesieniem pozwu kosztów nie miało wpływu cofnięcie pozwu przed rozpoczęciem rozprawy i postępowania dowodowego.

W sprawie nie znajdzie zastosowania przepis art. 102 kpc, który jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym rozszerzającej wykładni. Nie precyzuje przy tym jakie kryteria muszą być spełnione dla przyjęcia w danej sprawie, że zachodzą okoliczności objęte sformułowaniem "w wypadkach szczególnie uzasadnionych". Przyjmuje się, że chodzi o takie sytuacje, które wskazują, że ponoszenie kosztów zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu mogłoby pozostawać w sprzeczności z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Powyższe w sprawie nie zachodzi.

W szczególności w ocenie Sądu nie jest przekonywującym argumentem za zastosowaniem art. 102 kpc ten o podjęciu decyzji o rezygnacji z procesu , już po wniesieniu pozwu z uwagi na przewidywane koszty postępowania. Powyższe nie może być traktowane jako szczególne okoliczności przemawiające za odstępstwem od ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik sporu. Wytaczając powództwo strona musi liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów postępowania, w szczególności w przypadku negatywnego rozstrzygnięcia. Powód winien rozważyć wszystkie kwestie na etapie poprzedzającym przeniesienie sporu na drogę sądową, w tym konieczny element procedury jakim są koszty procesu.

Powód znał stanowisko pozwanego jeszcze na etapie przedsądowym, pomimo to podjął decyzję o wszczęciu procesu. W związku z tym, celem podjęcia obrony pozwany został zmuszony do poniesienia określonych kosztów, na których wysokość nie miał wpływu etap na którym powód cofnął pozew.

Brak jest podstaw, aby taką sytuację uznać za wyjątkową, uzasadniającą przerwienie kosztów procesu na stronę, która poniosła koszty w związku koniecznością podjęcia obrony, a która wobec cofnięcia pozwu jest traktowana na równi z wygrywającą sprawę.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt I postanowienia na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc .

W pkt II postanowienia Sąd orzekł w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 98 kpc, na które po stronie pozwanego złożyły się koszt zastępstwa procesowego – 225 zł., mając na uwadze zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania. Przy ustalaniu wysokości stawki wynagrodzenia zastępstwa procesowego Sąd oparł się na § 2 pkt 3 i § 10 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Przy ustalaniu wysokości stawki pełnomocnika Sąd wziął pod uwagę wartość przedmiotu zaskarżenia, który stanowi wartość przedmiotu sporu w postępowaniu zażaleniowym /por. post. SN z dnia 17.12.2009 r., sygn. akt IV CZ 81/09/.

SSO Andrzej Borucki SSO Beata Hass-Kloc SSO Renata Bober

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)